

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Autoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 140. Num licitè Judæorum Cœmiteria violari possint, & quæ ea violantium pœna.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

Quest. 138. An instituire possint actiones, & coram quo.

Resp. Possunt instituire & recipere actiones, cum recepti alicubi fruuntur jure aliorum civium, Minling. Alex. Reiffenst. *ll. cit.* sed non nisi coram Judice Christiano cum Christianis litigare compelluntur, sive sint actores, sive rei, juxta *L. si qua. c. b. t.*

Quest. 139. An filius Judæi conversus & baptizatus succedat patri in bonis jure hereditario.

Resp. Affirmativè; retinet enim jura successionis erga parentes, & reliquos non secus ac prius, Tiraq. *de jure primog. a. 66. n. 4. Nav. conf. 5. tit. de restam. Marquard. de Judæis. p. 3. c. 2. num. 12. Ricciul. l. c. c. 29. n. 9. & 10. Barb. in c. Judæi. h. t. n. 5. juxta §. 1. Instit. de legit. patr. tutel. idque, tum quia jura sanguinis vel naturalia sunt indelebilia, *L. jura sanguinis. ff. de reg. jur. L. jus agnationis. ff. de pactis.* tum quia dignitas adeptæ per baptismum non debet filium reddere deterioris conditionis, quam fuit ante baptismum, sed dignioris, AA. cit. unde conversus ad fidem, ob conversionem prætextu ingratitude, à parentibus exhereditari nequeunt, Gl. in *Can. Judæi. c. 1. q. 4. v. fideles. Surdus de alim. tit. 7. q. 1. n. 44. Ricciullus l. c. Barb. l. c. n. 3. quin & talis filius potest à patre petere alimenta, & filia dotem, Ricciul. n. 16. Barb. n. 4. dum etiam in genere constitutum, ut Judæi & Saraceni ad fidem conversi, nullatenus suis juribus & possessionibus spoliarentur, & spoliati beneficium plenum restitutionis in integrum percipiant, & si secus fiat, Principibus seu Magistratibus injungitur sub pœna excommunicationis, ut partem hereditatis, & omnium bonorum suorum eis integra faciant exhiberi & restitui, Pirh. num. 27. juxta *est. c. Judæi. quin & non solum per Extrav. dignum inter communes. h. t.* conversi ad fidem liberantur, & defenduntur ab injuriis & molestiis in suis bonis, ut sic de servitute ad libertatem transisse se percipiant, ne redire ad pristinam perfidiam prætextu mendicitatis compellantur: verum etiam referente Pirh. n. 28. per constitut. Pauli III. quæ incipit: *Cupientes;* Judæis ad fidem conversis remittuntur omnia quæcumque bona, etiam ex usuris, aliisque illicito quæstu acquisita, modò personæ, quibus ea restituenda, sint incertæ, dum aliis etiam conversi injustè acquisita teneantur restituere iis, à quibus extorserunt, vel eorum hæredibus, aut si hi superstites non sint, in pauperes erogare, juxta *c. cum tu. de usuris. Gl. in citat. c. Judæi. v. possessionibus. Abb. ibid. n. 1. Pirh. 27. insuper eorum filii baptizati per baptismum liberantur à potestate patria, & fiunt sui juris, Gl. in *c. Judæorum. 28. q. 1. v. eodem Pirh. l. c. &c.****

Quest. 140. Num licitè Judæorum Cæmeteria violari possint, & quæ cavolantium pœna.

Resp. Ad primum negativè cum Barb. in *c. sicut Judæi. n. 1.* citatisque ab eo quamplurimis, juxta quod prohibetur id hisce expressis. *cit. e. nemo Cæmeterium Judæorum mutilare, (hoc est, perumpere vel destruere) aut invadere, sive obtentu pecunia humata seu sepulta corpora effodere audeat, (alioquin Cæmeterii violati tenebitur, L. Prætor ait. §. si quis. ff. de sepulch. viol. Gl. in cit. C. sicut. v. effodere.) si quis vero contra hoc decretum præsumpserit honoris (seu dignitatis, si quam habeat,*

& officii sui periculum, seu salutem patiatur, aut excommunicetur, nisi condignè satisfecerit. Ac proinde in optione Judicis erit, quam ex istis penis velit reo imponere, si noluerit satisfacere, nimirum vel pœnam privationis, vel excommunicationis, si autem voluerit satisfacere, neutrà harum pœnarum puniendus; ita Gl. *in cit. c. sicut. Abb. ibid. in fin. Pirh. n. 25.*

Quest. 141. Num Principes Christiani subjectos sibi Judæos, Saracenos, alios, que infideles cogere possint ad fidem vel baptismum, aut eorum infantes iisdem invititis curare baptizari.

1. Resp. Ad primum: Non licet eos ad hoc cogere directè, S. Ambros. *serm. 13. in Psal. 118. D. Tho. 2. 2. q. 100. a. 8. Suar. de fide. d. 18. f. 1. & 9. Del Bene de offic. inquisit. p. 2. du. 230. f. 8. Gontz. in cit. c. sicut. n. 5. Barb. ibid. num. 1. & 2. citatis pluribus aliis, cum communi Theologorum & Canonistarum juxta claros textus, *Can. ad fidem. caus. 3. q. 5. c. sicut Judæi. h. t. Can. de Judæis. dist. 45.* ubi etiam ratio adjungitur hisce expressis: *non enim inviti salvandi sunt, sed volentes, ut integra sit forma justitiæ, sicut enim propria arbitrii voluntate serpenti obediens perit, sic vocante se gratiâ Dei propria mentis conversione homo quisque credendo salvatur &c.* Adde, quòd talis coactio directâ fidem Christianam exofam, & de tyrannide suspectam redderet, & consequenter tales coacti, ut Barbof, non crederentur habere fidem Christi, quæ tamen in adulto ratione prædico requiritur ad baptismum validè suscipiendum. His, dum opponuntur exempla quorundam præclarissimorum & piissimorum Regum & Principum, ut apud Reiffenst. *h. t. n. 39.* Sifibiti Gothorum Regis, qui Judæos in Hispania, respuentes baptizati, turpiter decalvari, flagellis cædi, & eorum bonis fisco additis exilio puniri jussit, ut constare dicit ex *Conc. Tolitano 6.* dicendum hæc fuisse facti, & fortè zeli alicujus intemperantioris; iisque opponenda clara in contrarium jura, dum adducuntur quedam jura in speciem contraria, si sint juris civilis, ut *L. fin. C. de paganis,* ubi pagani renuentes baptizari confiscatione bonorum, & exilio puniri jubentur, & *L. cælicolarum. C. de Judæis,* quæ cælicolæ converti renuentes, iisdem atringuntur pœnis, quibus Hæretici, hi autem ad fidem Catholicam cogi possunt. Hæc, inquam, leges non curandæ, quia videntur contra per jus canonicum; si sint juris canonici intelligendæ de coactione indirectâ, quæ coactio variis modis fieri potest, v. g. promissione aut oblatione præmiorum, honorum, privilegiorum, officiorum remissione totali vel partiali onerum aliâ debitorum, vel pœnarum, quas aliâs promeriti; de quo vide D. Gregor. *L. 4. Epist. 6.* non tamen cogendi expulsionis eorum è territorio, aut subtrahâ protectione, ad quod & ad quam semel suscepti; quia hæc foret coactio directâ, & consequenter injusta ad fidem, dum vel sic sine alia legitima causâ privarentur habitatione & protectione, quæ etiam eis manentibus infidelibus pacificè & sine scandalo viventibus promissa, sicque jure debita. Neque tamen etiam Judæus fugiens ad Christianos, petensque baptismum, confestim baptizandus, sed expectandum, donec voluntas ejus bene exploretur, & quâ causâ ac intentione petat baptismum, idòque statutum, *c. ne quod absit dist. 4. de consecrat. ut per dies 40. verteretur inter Christianos, antequam baptizetur.**

2. Resp. Ad secundum: Neque Judæorum, aliorumque infidelium infantes, usum rationis necdum adepti parentibus invitis baptizari possunt, licet tum propter periculum, ne, cum ad usum rationis pervenerint, à parentibus inducantur ad fidem, quam ignorantes susceperunt, relinquendam, tum quia id repugnat justitiæ naturali, dum filius ante usum rationis sit sub potestate & cura parentum, quibus proinde invitis non subrahendus, ita cum D. Tho. 2. 2. q. 10. a. ult. Marq. l. c. p. 3. c. 8. Valq. in 3. part. Tom. 1. d. 155. Suar. Tom. 3. d. 25. f. 3. Ricciull. l. c. c. 32. n. 2. Abb. Felin. Socin. & immensa turba DD. quos citat & sequitur Barb. in c. sicut Judæi. n. 3. contra Archid. Gemin. Jo. And. Angel. Scotum in 4. dist. 4. 9. pluresque alios apud Reiffenst. b. t. n. 53. & communem Scotistarum, quorum rationes fuscè deductas in contrarium, vide apud Reiffenst. l. c. & n. seq. limitanda tamen etiam responsi. nostra pro variis casibus, v. g. in articulo mortis, etiam presentibus & reclamantibus Parentibus; cum tunc esset periculum perversionis, & injuriæ Baptismi; Item dum separati à Parentibus, v. g. aut à Christianis justo bello captis, quibus restitui non debent, aut possunt; Item si unus Parentum altero dissentiente in Baptismum infantis consentit; siquidem tum Parentis consentientis voluntas justior in favorem prolis præferenda.

Quest. 142. An & qualiter Judæi habitum distinctum à Christianis ferre teneantur, & ritus suos servare permittantur.

1. Resp. Ad primum juxta jus commune, ut Judæi utriusque sexus in omni Christianorum Provinciâ, & omni tempore qualitate habitus publicè ab aliis populis distinguantur, statutum est, in c. nonnullis h. t. additâ ratione; ne ex velamine erroris damnatæ commixtiones, aut alia perversionis pericula eveniant. Sanxit hoc idem pro Regno Neapolitano in pragmatica sua, quæ incipit: *Et quia perfidorum*. Carolus V. item Paulus IV. in constit. sua 3. quæ incipit: *Romanus Pontifex*, verum hoc ipsum non ubique servatur in Germania, ut passim videmus ante oculos. Possit etiam in locis aliis à Pontifice concedi privilegium de non deferendo tali signo distinctivo, extra dubium est, de quo vide Barbos. in c. nonnullis. h. t. n. 2.

2. Resp. Ad secundum: Permittitur Judæis, observare ritus suos, modò hi non tendant in contemptum, & opprobrium Christianæ fidei, Gl. in c. qui sincera, dist. 45. Bald. l. 1. conf. 316. vers. 8. Marant. de ord. Judic. p. 3. n. 60. Ricciull. l. 1. l. 2. c. 18. & seq. Barb. in c. quia super. h. t. num. 3. juxta l. Judæos. c. de Judæis. unde etiam dicitur: c. nonnullis. h. t. nullus præsumat, bonas consuetudines Judæorum immutare, (seps est de malis, quæ cedunt in contumeliam Creatoris & Redemptoris) præsertim in festivitatis eorum, quæ iis more solito & antiquo celebrare permittuntur, cit. c. qui sincera. cujus permissionis iis ab Ecclesia factæ, hanc quoque rationem reddit D. Thom. 2. 2. 4. 10. a. 11. in corp. quia in illis ritibus olim præfigurabatur veritas Christianæ fidei, quam tenemus, & quasi in figura præteritâ representatur, quod credimus. Sicut è contra ritus aliorum infidelium, qui nihil veritatis aut utilitatis afferunt, non sunt tolerandi, nisi fortè nihil mali in se continentes tolerandi, ut paulatim ad fidem convertantur, ut cum D. Thom. l. c. Pith. h. t. 14. in fine. Si verò etiam Judæi de-

prehendantur, fecisse aut commiscuisse aliquid in ritibus suis in ludibrium & contemptum Christianorum, nullatenus ferendi, privandique omni immunitate & privilegio, quo iis aliàs frui permittuntur, Marant. n. 61. quapropter etiam, quia consueverunt Judæi, vel maxime in diebus lamentationis, seu Dominicæ passionis blasphemare Christum, Christianis illudere, & in odium illorum alicubi illis diebus etiam ornatiores procedere, prohibitum illis per c. nonnullis h. t. in hebdomada sancta in publicum prodire, quin & per c. quia super his, die Veneris sancto clausas habere fenestras & ostia.

Quest. 143. Num liceat Judæis exercere usuras.

Resp. Id ipsis non licere de jure communi, Clar. l. 5. §. usura. n. 7. Curtius Jun. in l. ejus, qui in provincia. ff. si cert. petat. post. n. 1. & quod Judæi peccent tenerando dicens communem Theologorum & Canonistarum, Alex. de Nevo conf. 100. n. 1. adeò, ut Ecclesia non debeat nec possit hoc peccatum permittere nec tolerare, infligendo pœnam, neque propter aliquod malum vitandum, aut propter bonum aliquod inde sperandum, quod ipsum dicit Alex. n. 9. & 13. esse id ipsam sententiam Theologorum & Canonistarum, seque dolere malitiam DD. Christianorum, qui contra tam apertam veritatem sic contrarium consulerunt. Quod verò attinet consuetudinem, servatur contrarium, Et ubique etiam in terris Ecclesiæ tolerantur Judæi fœneratores, quamvis eam consuetudinem tanquam nutritivam peccati rectè improbet Alex. cit. n. 13. quod etiam ex eo confirmatur, quòd Judæus, qui in Judaismo exercuit usuras, convertus teneatur eas restituere.

Quest. 144. An & sub quibus pœnis prohibetur Christianis deferre arma, aliàsque merces Saracenis.

1. Resp. Primò: Variis tum Canonibus, puta c. ita quorundam. c. significavit. c. ad liberandam. h. t. Extrav. 1. eod. inter commun. Extrav. copiosus unic. Joan. XXII. h. t. & legibus civilibus, puta l. nemo. C. quæ res export. non deb. l. his. C. de pœnis. quin & l. cujusque. ff. ad Leg. Jul. Majestatis sancitum. ut cujus operâ hostes (videntur intelligi Saraceni) armis, equis, commeatu, pecunia, aliave re instruerentur, Majestatis læsæ crimine ac pœnis teneretur, tum specialibus Pontificum constitutionibus, ac præcipuè in Bulla cœnæ, sub gravissimarum pœnarum interminatione prohibetur Christianis quodcumque armorum, instrumentorum & materialium bellicorum genus ad bellum contra Christianos serviens, Saracenis vendere, & quovis modo subministrare, vel etiam, qui ea deferri permittunt, dum ratione officii id prohibere deberent, ut Azor. paulò post citand. n. 13. idque non tantum durante bello, seu dum actu est illis bellum contra Christianos, sed etiam tempore pacis, qui odio Christiani nominis censentur habitu gere- re bellum cum Christianis, Abb. in c. quod olim. h. t. n. 1. Barb. in c. ita quorundam. h. t. n. 8. Reiffenst. h. t. num. 31. Idem à potiore est de iis, qui tempore treugæ factæ, inter illos & Christianos deferunt ad illos arma similiaque prohibita, Azor. p. 1. l. 8. a. 23. q. 16. Pith. h. t. n. 35. juxta c. significavit. §. illi quoque. h. t. cum, qui treugam in- it, non faciat pacem, sed solum ad certum tempus cessat à bello, & armistitium servat. c. 1. de treuga & pace. Excusantur autem deferentes arma ad Sara-